Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 28. júla 2016*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Ochrana životného prostredia — Nakladanie s odpadom — Smernica 2006/21/ES — Článok 10 ods. 2 — Zasypávanie vyťažených priestorov iným odpadom, ako je ťažobný — Skládkovanie alebo zhodnocovanie tohto odpadu“

Vo veci C-147/15,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) zo 16. decembra 2014 a doručený Súdnemu dvoru 26. marca 2015, ktorý súvisí s konaním:

Città Metropolitana di Bari, predtým Provincia di Bari

proti

Edilizia Mastrodonato Srl,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia C. Lycourgos (spravodajca), E. Juhász, C. Vajda a K. Jürimäe,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: V. Tourrès, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 10. marca 2016,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Città Metropolitana di Bari, predtým Provincia di Bari, v zastúpení: G. Mariani, avvocato,

— Edilizia Mastrodonato Srl, v zastúpení: M. Ingravalle, avvocato,

— talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Grasso, avvocato dello Stato,

— rakúska vláda, v zastúpení: G. Eberhard, splnomocnený zástupca,

— poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, M. Drwięcki a B. Paziewska, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

— vláda Spojeného kráľovstva, v zastúpení: S. Brandon a L. Christie, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Bates, barrister,

— Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara a E. Sanfrutos Cano, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 21. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES (Ú. v. EÚ L 102, 2006, s. 15).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Città Metropolitana di Bari (samosprávny celok Bari, Taliansko), predtým Provincia di Bari (provincia Bari, Taliansko), a spoločnosťou Edilizia Mastrodonato Srl týkajúcim sa režimu povolení, ktorým musí podliehať činnosť vypĺňania uzavretého lomu.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 1999/31/ES

3 Odôvodnenie 15 smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov (Ú. v. ES L 182, 1999, s. 1; Mim. vyd. 15/004, s. 228) stanovuje:

„keďže podľa smernice 75/442/EHS nepredstavuje zhodnocovanie inertného odpadu alebo odpadu, ktorý nie je nebezpečný a ktorý je vhodný na použitie pri asanačných/rekonštrukčných a zásypových prácach alebo na stavebné účely, skládkovaciu činnosť“.

4 Článok 2 smernice 1999/31 s názvom „Vymedzenie pojmov“ stanovuje:

„Na účely tejto smernice:

…

g) ‚skládka‘ znamená miesto na ukladanie odpadu na alebo do pôdy (tzn. pod zem),…

…“

5 Článok 3 tejto smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, vo svojich odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Členské štáty budú uplatňovať túto smernicu na každú skládku, na ktorú sa vzťahuje definícia uvedená v článku 2 písm. g).

2. Bez toho, aby boli dotknuté existujúce právne predpisy spoločenstva, sa táto smernica nevzťahuje na:

…

— použitie inertného odpadu, ktorý je vhodný na asanačné/rekonštrukčné a zásypové práce alebo na stavebné účely, na skládkach;

…

— ukladanie neznečistenej pôdy alebo inertného odpadu, ktorý nemá nebezpečné vlastnosti a ktorý pochádza z vyhľadávania ložísk a ťažby nerastných surovín, spracovania a uskladnenia nerastných surovín, ako aj z prevádzky kameňolomov.“

Smernica 2006/21

6 Článok 2 ods. 1 smernice 2006/21 stanovuje:

„Táto smernica sa vzťahuje na nakladanie s odpadom, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe, úprave a skladovaní nerastných surovín a pri prevádzke v lomoch (ďalej len ‚ťažobný odpad‘), pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak.“

7 Článok 10 smernice 2006/21, nazvaný „Vyťažené priestory“, stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby prevádzkovateľ, ktorý kladie ťažobný odpad späť do vyťažených priestorov vytvorených povrchovou alebo podzemnou ťažbou na zhodnocovanie a stavebné účely, prijal vhodné opatrenia na:

1. zabezpečenie stability ťažobného odpadu v súlade s článkom 11 ods. 2 primerane;

2. zabránenie znečisťovania pôdy, povrchovej a podzemnej vody v súlade s článkom 13 ods. 1, 3 a 5 obdobne;

3. zabezpečenie monitorovania ťažobného odpadu a tej časti vyťaženého priestoru, do ktorej je umiestnený v súlade s článkom 12 ods. 4 a 5 obdobne.

2. Smernica 1999/31/ES sa naďalej uplatňuje na vyplnenie vyťažených priestorov iným odpadom, ako je ťažobný.“

Smernica 2008/98/ES

8 Odôvodnenie 19 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/98/ES z 19. novembra 2008 o odpade a o zrušení určitých smerníc (Ú. v. EÚ L 312, 2008, s. 3) stanovuje:

„Vymedzenie pojmov zhodnocovanie a zneškodňovanie sa musí upraviť, aby sa tieto pojmy zreteľne rozlíšili, pričom by sa malo vychádzať zo skutočného rozdielu v ich vplyve na životné prostredie prostredníctvom nahrádzania prírodných zdrojov v hospodárstve a uznaním potenciálnych výhod, ktoré používanie odpadu ako zdroja má pre životné prostredie a zdravie ľudí. Okrem toho sa môžu vypracovať usmernenia na objasnenie prípadov, keď sa toto odlíšenie ťažko uplatňuje v praxi alebo keď zaradenie činnosti medzi činnosti zhodnocovania nezodpovedá skutočnému vplyvu tejto činnosti na životné prostredie.“

9 Článok 3 tejto smernice stanovuje:

„Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

…

15. ‚zhodnocovanie' je akákoľvek činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie určitej funkcie, alebo pripravenosť odpadu na plnenie tejto funkcie v závode alebo v širšom hospodárstve. Príloha II stanovuje demonštratívny výpočet činností zhodnocovania;

…

19. ‚zneškodňovanie' je každá činnosť, ktorá nie je zhodnocovaním, i v prípade, ak je druhotným výsledkom činnosti spätné získanie látok alebo energie. Príloha I stanovuje demonštratívny výpočet činností zneškodňovania;

…"

10 Článok 4 tejto smernice s názvom „Hierarchia odpadového hospodárstva" stanovuje:

„1. V právnych predpisoch a politikách, ktoré sa týkajú predchádzania vzniku odpadu a nakladania s odpadom, sa ako poradie priorít uplatňuje táto hierarchia odpadového hospodárstva:

a) predchádzanie vzniku;

b) príprava na opätovné použitie;

c) recyklácia;

d) iné zhodnocovanie, napr. energetické zhodnocovanie; a

e) zneškodňovanie.

2. Pri uplatňovaní hierarchie odpadového hospodárstva uvedenej v odseku 1 prijmú členské štáty opatrenia na podporu možností, ktoré poskytujú najlepší celkový environmentálny výsledok. To si môže vyžadovať odklon určitých odpadových tokov od hierarchie, ak je to odôvodnené úvahami o životnom cykle vo vzťahu k celkovým vplyvom vzniku a nakladania s takýmto odpadom.

…"

11 Článok 10 ods. 1 tej istej smernice stanovuje:

„Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby zabezpečili, že sa odpad podrobí činnostiam zhodnocovania v súlade s článkami 4 a 13."

12 Článok 11 smernice 2008/98, nazvaný „Opätovné použitie a recyklácia", vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje:

„2. S cieľom splniť ciele tejto smernice a priblížiť sa k európskej recyklačnej spoločnosti s vysokou úrovňou účinnosti zdrojov členské štáty prijmú príslušné opatrenia zamerané na dosiahnutie týchto cieľov:

…

b) do roku 2020 sa zvýši príprava na opätovné použitie, recykláciu a ostatnú konverziu materiálu vrátane zasypávacích prác použitím odpadu z bezpečných konštrukcií a sutí z demolácií ako náhrady za iné materiály, bez využívania prirodzene sa vyskytujúceho materiálu definovaného v kategórii 17 05 04 v zozname odpadov, najmenej na 70 % podľa hmotnosti;

3. Komisia stanoví podrobné pravidlá uplatňovania a spôsobov výpočtu overovania dodržiavania cieľov stanovených v odseku 2 tohto článku, pričom zohľadní nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 z 25. novembra 2002 o štatistike o odpadoch [Ú. v. ES L 332, 2002, s. 1; Mim. vyd. 15/007, s. 257]. Tieto pravidlá môžu zahŕňať prechodné obdobia pre členské štáty, ktoré v roku 2008 recyklovali menej ako 5 % ktorejkoľvek kategórie odpadu uvedenej v odseku 2. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice jej doplnením sa prijmú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 39 ods. 2 tejto smernice.“

13 Článok 13 tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty prijmú potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby sa nakladanie s odpadom vykonávalo bez ohrozovania zdravia ľudí, poškodzovania životného prostredia, a najmä:

a) bez rizika pre vodu, ovzdušie, pôdu, rastliny alebo živočíchy;

b) bez obťažovania okolia hlukom alebo zápachmi; a

c) bez nepriaznivého vplyvu na krajinu alebo miesta osobitného záujmu.“

14 Článok 40 uvedenej smernice stanovuje, že lehota na jej prebratie uplynie 12. decembra 2010.

15 Príloha I smernice 2008/98, nazvaná „Činnosti zneškodňovania“, uvádza tieto činnosti:

„D 1 Uloženie na alebo do pôdy (napr. skládka atď.)

…

D 3 Hĺbková injektáž (napr. injektáž čerpateľných odpadov do vrtov, soľných baní alebo prirodzených úložíšť atď.)

…

D 12 Trvalé uloženie (napr. umiestnenie kontajnerov v baniach, atď.)

…“

16 Príloha II tejto smernice, nazvaná „Činnosti zhodnocovania“, uvádza tieto činnosti:

„…

R 3 Recyklácia/spracovanie organických látok, ktoré nie sú používané ako rozpúšťadlá (vrátane kompostovania a iných biologických transformačných procesov)…

R 4 Recyklácia/spätné získavanie kovov a kovových zlúčenín

R 5 Recyklácia/spätné získavanie ostatných anorganických látok…

…

R 10 Úprava pôdy na účel využitia v poľnohospodárstve alebo zlepšenia životného prostredia

…“

Talianske právo

17 Článok 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 117/2008 z 30. mája 2008, ktorým sa preberá smernica 2006/21 (GURI č. 157 zo 7. júla 2008, s. 4), stanovuje:

„Na vyplnenie priestorov vyťažených v dôsledku ťažobnej činnosti iným ako ťažobným odpadom podľa tohto dekrétu sa vzťahujú ustanovenia legislatívneho dekrétu č. 36 z 13. januára 2003 o skládkach odpadov.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

18 Dňa 16. marca 2010 predložila Edilizia Mastrodonato žiadosť o rozšírenie lomu, ku ktorej bol priložený najmä plán obnovy životného prostredia predpokladajúci vyplnenie už vyťažených oblastí iným odpadom, ako je ťažobný, v objeme 1 200 000 m^3.

19 Povolenie na rozšírenie lomu vydal Servizio regionale Attività estrattive (Obvodný banský ťažobný úrad) 21. septembra 2011, pod podmienkou, že plánovaná obnova sa vykoná podľa projektu, ktorý bol zároveň schválený.

20 Z vnútroštátneho rozhodnutia vyplýva, že vznikli rozpory medzi spoločnosťou Edilizia Mastrodonato a provinciou Bari, pokiaľ ide o postup, aký má Edilizia Mastrodonato využiť, aby mohla skutočne pristúpiť k vypĺňaniu už vyťažených oblastí.

21 Dňa 19. januára 2012 Edilizia Mastrodonato zaslala provincii Bari oznámenie o začatí činnosti podľa zjednodušeného konania uplatniteľného na činnosti zhodnocovania odpadu. Dňa 15. novembra 2012 riaditeľ služieb Polizia Provinciale – Protezione Civile e ambiente (útvar provinčnej polície – ochrana obyvateľstva a životného prostredia) provincie Bari rozhodol, že projekt vypĺňania podaný spoločnosťou Edilizia Mastrodonato nemôže podliehať takému zjednodušenému konaniu, pretože uvedený projekt predstavuje v skutočnosti projekt zneškodňovania špeciálneho inertného odpadu v objeme 1 200 000 m^3 jeho uložením na skládke, ktorý musí byť posúdený v bežnom povoľovacom konaní podľa článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 117/2008, ktorým sa preberá článok 10 ods. 2 smernice 2006/21.

22 Toto rozhodnutie bolo zrušené rozhodnutím Tribunale amministrativo regionale Puglia (Regionálny správny súd v Apúlii, Taliansko). Tento súd sa totiž domnieval, že plánovaný projekt vypĺňania sa môže uskutočniť v zjednodušenom konaní bez ohľadu na znenie článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 117/2008. Podľa tohto súdu sa dané ustanovenie má totiž vykladať so zreteľom na vývoj v práve Únie v oblasti odpadu. Z článku 3 bodu 15 a z článku 11 smernice 2008/98 sa javí, že zásypové práce, a to aj iným odpadom, ako je ťažobný, nemusia predstavovať zneškodňovanie odpadu, ale môžu byť jeho zhodnocovaním, pri ktorom talianske právo pripúšťa použitie zjednodušeného konania.

23 V dôsledku odvolania podaného provinciou Bari proti rozhodnutiu Tribunale amministrativo regionale Puglia (Regionálny správny súd v Apúlii) má Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) podať výklad článku 10 ods. 3 legislatívneho dekrétu č. 117/2008 a v dôsledku toho aj článku 10 ods. 2 smernice 2006/21. Tento súd sa domnieva, že na rozdiel od Tribunale amministrativo regionale Puglia (Regionálny správny súd v Apúlii) provincia Bari tvrdí, že podľa týchto dvoch ustanovení len vypĺňanie vykonané prostredníctvom ťažobného odpadu nepredstavuje zneškodňovanie odpadu, a teda môže byť podľa talianskeho práva predmetom zjednodušeného konania.

24 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 10 ods. 2 smernice 2006/21/ES vykladať v tom zmysle, že na vyplnenie skládky – ak sa vykonáva prostredníctvom iného odpadu, ako je ťažobný, – sa rovnako vzťahujú pravidlá týkajúce sa odpadov uvedené v smernici 1999/31, a to aj v prípade, ak nejde o činnosť zneškodňovania odpadu, ale o jeho zhodnocovanie?“

O prejudiciálnej otázke

25 Vnútroštátny súd sa svojou prejudiciálnou otázkou v podstate pýta, či sa článok 10 ods. 2 smernice 2006/21 má vykladať v tom zmysle, že v jeho dôsledku sa požiadavkám smernice 1999/31 podriaďuje činnosť vypĺňania lomu iným odpadom, ako je ťažobný, pokiaľ táto činnosť predstavuje zhodnocovanie tohto odpadu.

26 Ako stanovuje článok 2 ods. 1 smernice 2006/21, táto smernica sa vzťahuje na nakladanie s odpadom, ktorý vzniká pri prieskume, ťažbe, úprave a skladovaní nerastných surovín a pri prevádzke v lomoch.

27 Článok 10 uvedenej smernice má názov „Vyťažené priestory“. Podľa odseku 1 tohto článku sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby prevádzkovateľ, ktorý kladie ťažobný odpad späť do vyťažených priestorov vytvorených na zhodnocovacie a stavebné účely, prijal určité opatrenia. Naopak, odsek 2 uvedeného článku stanovuje, že smernica 1999/31 „sa naďalej uplatňuje na vyplnenie vyťažených priestorov iným odpadom, ako je ťažobný“.

28 Treba konštatovať, že jazykové verzie článku 10 ods. 2 smernice 2006/21 sa líšia, pokiaľ ide o to, či sa na iný odpad, ako je ťažobný, nevyhnutne vzťahuje smernica 1999/31. Hoci v takých jazykových verziách, ako je najmä grécka, francúzska a talianska, sa v tomto ustanovení stanovuje, že smernica 1999/31 sa naďalej uplatňuje na iný odpad, ako je ťažobný, používaný na účely vypĺňania, v iných jazykových verziách najmä v nemeckej a anglickej sa v tom istom ustanovení stanovuje, že smernica 1999/31 sa naďalej uplatňuje na také vypĺňanie prípadne („gegebenenfalls“ a „as appropriate“).

29 Treba uviesť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora sa formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie nemôže chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, respektíve nemôže sa v tejto súvislosti považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Ustanovenia práva Únie sa majú vykladať a uplatňovať jednotným spôsobom pri zohľadnení existujúcich verzií vo všetkých jazykoch Únie. V prípade rozporu medzi rôznymi jazykovými verziami textu práva Únie sa má predmetné ustanovenie vykladať v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudok zo 17. marca 2016, Kødbranchens Fællesråd, C-112/15, EU:C:2016:185, bod 36 a citovaná judikatúra).

30 V tejto súvislosti a ako uviedla generálna advokátka v bode 31 svojich návrhov, treba zdôrazniť, že článok 10 ods. 2 smernice 2006/21 spresňuje, že smernica 1999/31 „sa naďalej uplatňuje“ na iný odpad, ako je ťažobný, používaný na účely vypĺňania, čo znamená, že vypĺňanie vyťažených priestorov spadá pod smernicu 1999/31, len ak spĺňa podmienku na uplatnenie tejto smernice.

31 Smernica 1999/31 sa pritom uplatňuje len na zneškodňovaný odpad, no nie na odpad, ktorý je predmetom zhodnocovania. Ako totiž uviedla generálna advokátka v bode 38 svojich návrhov, článok 3 ods. 1 tejto smernice stanovuje, že sa táto smernica uplatní na každú skládku, ktorá je v článku 2 písm. g) uvedenej smernice definovaná ako miesto na ukladanie odpadu slúžiace na ukladanie odpadu na pôdu alebo do nej.

32 Tento výklad podporuje aj skutočnosť, že vzhľadom na celkovú štruktúru smernice 2006/21, ktorou je právne regulovať iba nakladanie s odpadom z ťažobného priemyslu, článok 10 ods. 2 tejto smernice nemožno vykladať v tom zmysle, že v jeho dôsledku sa implicitne rozširuje pôsobnosť smernice 1999/31, ako je jasne definovaná v článku 3 ods. 1 tejto smernice.

33 Z uvedeného vyplýva, že iný odpad, ako je ťažobný, môže spadať do pôsobnosti smernice 1999/31 len v prípade, že je umiestnený na skládku s cieľom jeho zneškodnenia, a nie, ak je predmetom zhodnocovania. V tomto zmysle treba vykladať článok 3 ods. 2 druhú zarážku tejto smernice, ktorý vylučuje z pôsobnosti tejto smernice použitie inertného odpadu, ktorý je vhodný na použitie na asanačné/rekonštrukčné a zásypové práce alebo na stavebné účely, na skládkach.

34 Článok 10 ods. 2 smernice 2006/21 sa teda má vykladať v tom zmysle, že v jeho dôsledku sa požiadavkám smernice 1999/31 nepodriaďuje činnosť vypĺňania lomu iným odpadom, ako je ťažobný, pokiaľ táto činnosť nepredstavuje zneškodňovanie odpadu, ale jeho zhodnocovanie.

35 Na účely poskytnutia užitočnej odpovede vnútroštátnemu súdu treba ešte určiť, za akých podmienok možno činnosť vypĺňania lomu iným odpadom, ako je ťažobný, považovať za činnosť zhodnocovania.

36 Keďže pojem „zhodnocovanie“ nie je definovaný v smernici 1999/31, treba odkázať na definíciu „zhodnocovania“, ako je uvedená v článku 3 bode 15 smernice 2008/98. Táto smernica, ktorá s účinnosťou od 12. decembra 2010 zrušila relevantné ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/12/ES z 5. apríla 2006 o odpadoch (Ú. v. EÚ L 114, 2006, s. 9), a ktorej lehota na prebratie uplynula v ten istý deň, je uplatniteľná *ratione temporis* na spor vo veci samej, pretože oznámenie o začatí činnosti zaslané spoločnosťou Edilizia Mastrodonato provincii Bari podľa zjednodušeného konania, ktoré sa uplatňuje na činnosti zhodnocovania odpadu, bolo datované z 19. januára 2012 (pozri analogicky rozsudok z 23. marca 2006, Komisia/Rakúsko, C-209/04, EU:C:2006:195, body 56 a 57).

37 Článok 3 bod 15 smernice 2008/98 najmä definuje „zhodnocovanie“ odpadu ako činnosť, ktorej hlavným výsledkom je prospešné využitie príslušného odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie určitej funkcie. Odôvodnenie 19 uvedenej smernice znie v rovnakom zmysle, keď spresňuje, že pojem „zhodnocovanie“ sa líši od pojmu „zneškodňovanie“ rozdielom spočívajúcim v ich vplyve na životné prostredie tým, že dochádza k nahrádzaniu prírodných zdrojov v hospodárstve.

38 Treba teda dospieť k záveru, že táto definícia zodpovedá definícii vyplývajúcej z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej základná vlastnosť činnosti zhodnocovania odpadu spočíva v tom, že jej hlavným cieľom je prospešné využitie odpadu, ktorý nahradí iné materiály, ktoré by sa inak použili na splnenie tejto funkcie, čo pomáha šetriť prírodné zdroje (rozsudok z 27. februára 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, bod 69).

39 Z toho vyplýva, že šetrenie prírodných zdrojov musí byť hlavným cieľom činnosti zhodnocovania. Naopak, ak šetrenie surovinami predstavuje len vedľajší účinok činnosti, ktorej účelom je zneškodňovanie odpadu, táto činnosť nemôže vyvrátiť posúdenie tejto činnosti ako činnosti zneškodňovania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2003, Komisia/Luxembursko, C-458/00, EU:C:2003:94, bod 43).

40 V tejto súvislosti z článku 3 bodov 15 a 19 smernice 2008/98 vyplýva, že cieľom príloh I a II danej smernice je zhrnúť najbežnejšie činnosti zhodnocovania a zneškodňovania, a nie je ním vyčerpávajúcim spôsobom stanoviť všetky činnosti zneškodňovania alebo zhodnocovania odpadu v zmysle uvedenej smernice.

41 Z toho vyplýva, že každá činnosť spracovania odpadu sa musí dať pomenovať buď ako „zneškodňovanie“, alebo ako „zhodnocovanie“, pričom ako vyplýva z článku 3 bodu 19 smernice 2008/98, tú istú činnosť nemožno kvalifikovať ako „zhodnocovanie“ a zároveň ako „zneškodňovanie“.

Za týchto okolností, ak – ako v spore vo veci samej – nemožno činnosť spracovania odpadu priradiť – podľa samotného znenia predmetných činností – len k jednej z činností alebo kategórií činností uvedených v prílohách I a II tejto smernice, treba túto činnosť posúdiť v každom jednotlivom prípade vzhľadom na ciele a definície uvedenej smernice (pozri analogicky rozsudok z 27. februára 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, body 62 až 64).

42 Vnútroštátnemu súdu prináleží vzhľadom na všetky relevantné skutočnosti vo veci samej a po zohľadnení cieľa sledovaného smernicou 2008/98, ktorým je ochrana životného prostredia, posúdiť, či prvoradým účelom činnosti vypĺňania lomu, o ktorý ide vo veci samej, je zhodnocovanie iného odpadu, ako je ťažobný, ktorý je určený na použitie v rámci tejto činnosti vypĺňania.

43 O taký prípad môže ísť na jednej strane vtedy, ak sa preukáže, že vypĺňanie uvedeného lomu by sa uskutočnilo aj v prípade, že taký odpad by nebol k dispozícii a bolo by teda nevyhnutné použiť iné materiály (pozri analogicky rozsudok z 27. februára 2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, bod 69).

44 V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd prihliadnuť na podmienky činnosti vypĺňania, aby určil, či by sa táto činnosť uskutočnila aj v prípade neexistencie iného odpadu, ako je ťažobný. Takže napríklad skutočnosť, že prevádzkovateľ lomu, o ktorý ide vo veci samej, nadobudne tento odpad za odplatu poskytnutú jeho pôvodcovi alebo držiteľovi, môže byť znakom toho, že hlavným cieľom predmetnej činnosti je zhodnocovanie uvedeného odpadu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. februára 2003, Komisia/Luxembursko, C-458/00, EU:C:2003:94, bod 44).

45 Na druhej strane vypĺňanie lomu, o ktorý ide vo veci samej, možno považovať za činnosť zhodnocovania len v prípade, že vzhľadom na najnovší stav vedeckých a technických poznatkov je príslušný odpad na také použitie vhodný.

46 Článok 10 ods. 1 a článok 13 smernice 2008/98 totiž členským štátom stanovujú povinnosť prijať potrebné opatrenia, aby sa činnosti zhodnocovania vykonávali v súlade s ochranou životného prostredia a bez ohrozenia zdravia ľudí, čo si vyžaduje, aby sa odpadom mohli nahrádzať iné materiály za rovnakých podmienok predchádzaniu škodám na životnom prostredí (pozri analogicky rozsudok z 22. decembra 2008, Komisia/Taliansko, C-283/07, neuverejnený, EU:C:2008:763, bod 61 a citovanú judikatúru).

47 Pokiaľ ide o primeranú povahu použitia iného odpadu, ako je ťažobný, na vyplnenie lomu, o ktorý ide vo veci samej, z článku 3 ods. 1 a článku 3 ods. 2 druhej až štvrtej zarážky smernice 1999/31 vyplýva, že iný ako inertný alebo bezpečný odpad nie sú vhodné na asanačné/rekonštrukčné a zásypové práce alebo na stavebné účely. Také použitie neinertného alebo nebezpečného odpadu nemožno teda považovať za zhodnocovanie, a spadá teda do pôsobnosti tejto smernice.

48 Použitie nevhodného odpadu na vyplnenie vyťažených priestorov lomu by spôsobilo zjavne nepriaznivejšie účinky na životné prostredie, ako keby sa činnosť vypĺňania realizovala prostredníctvom iných materiálov. Ako sa pripomína v odôvodnení 19 smernice 2008/98, nie je prijateľné, aby určitá činnosť bola zaradená ako činnosť zhodnocovania, keď toto zaradenie nezodpovedá skutočnému vplyvu tejto činnosti na životné prostredie, ktorý by mal byť – v súlade s hierarchiou odpadového hospodárstva stanovenou v článku 4 ods. 1 tejto smernice – lepší v prípade zhodnocovania odpadu než v prípade jeho zneškodňovania.

49 Vzhľadom na to, čo bolo uvedené v bodoch 41 až 46 tohto rozsudku, vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či by jednak Edilizia Mastrodonato pristúpila k vypĺňaniu vyťažených priestorov lomu, ktorý jej patrí, aj vtedy, keby na tieto účely nesmela použiť iný odpad, ako je ťažobný, a jednak či odpad, ktorý plánuje použiť, je vhodný na túto činnosť vypĺňania. Činnosť, o ktorú ide vo veci samej, možno kvalifikovať ako „zhodnocovanie“ len vtedy, ak sú splnené obe uvedené kumulatívne podmienky.

50 V tejto súvislosti z odpovede vnútroštátneho súdu na žiadosť Súdneho dvora o vysvetlenie vyplýva, že odpad, o ktorý ide vo veci samej, má veľmi rôznorodú povahu a pravdepodobne zahŕňa aj neinertný či nebezpečný odpad, ktorý – ako bolo uvedené v bode 47 tohto rozsudku – nie je vhodný na činnosť vypĺňania lomu. Vnútroštátnemu súdu, ktorý je jediný príslušný na posúdenie skutkového stavu v konaní vo veci samej, však prináleží určiť, či vypĺňanie vyťažených priestorov lomu patriacemu spoločnosti Edilizia Mastrodonato spĺňa požiadavky uvedené v predchádzajúcom bode.

51 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať, že článok 10 ods. 2 smernice 2006/21 sa má vykladať v tom zmysle, že v jeho dôsledku sa požiadavkám smernice 1999/31 nepodriaďuje činnosť vypĺňania lomu iným odpadom, ako je ťažobný, pokiaľ táto činnosť predstavuje zhodnocovanie tohto odpadu, čo musí overiť vnútroštátny súd.

O trovách

52 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 10 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/21/ES z 15. marca 2006 o nakladaní s odpadom z ťažobného priemyslu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2004/35/ES, sa má vykladať v tom zmysle, že v jeho dôsledku sa požiadavkám smernice Rady 1999/31/ES z 26. apríla 1999 o skládkach odpadov nepodriaďuje činnosť vypĺňania lomu iným odpadom, ako je ťažobný, pokiaľ táto činnosť predstavuje zhodnocovanie tohto odpadu, čo musí overiť vnútroštátny súd.

Podpisy